

Avsluta Palmeåldern: Återuppbygg kärnkraftsindustrin!

Det strupgrepp som tagits på landets ekonomiska utveckling av Palmegenerationen, börjar nu lossna. Ett tecken på det är nyheten att det japansk-amerikanska konsortiet GE Hitachi Nuclear Energy nu erbjuder bl.a. Sverige att återuppbygga fabriker för produktion av nya kärnkraftsverk. Chefen för företagets Europamarknad, svensken Robert Bergkvist, intervjuades den näst sista arbetsdagen förra året i Dagens Industri och kom med erbjudandet om tusentals nya svenska högkvalificerade jobb. Bergkvist sa att den nya svenska kärnkraftslagen som gäller från och med den 1 januari 2011 är avgörande för att företaget nu överväger att starta tillverkning i Sverige. Avsikten är att bygga upp en närvaro för att börja leverera stora komponenter, när inte bara Sveriges utan hela Europas uttjänta kärnkraft skall ersättas.

GE Hitachi Nuclear Energy är ett samarbete mellan två stora kärnkraftstillverkare, amerikanska General Electrics och japanska Hitachi. Det är den andra stora japanska kärnkraftstillverkaren Toshiba, som under det amerikanska firmanamnet Westinghouse har samlat ihop resterna av den en gång stolta svenska kärnkraftsindustrin. Både den amerikanska kärnkraftsindustrin och den svenska har på så sätt kunnat övervintra under japanskt beskydd.

Den svenska kärnkraftsindustrin, ledd av halvstatliga Asea Atom, var en spjutspets för den svenska välståndsutvecklingen med stora produktionsenheter i olika delar av landet. De gigantiska reaktorkärnen tillverkades av UddComb i Karlshamn, de jättelika värmeväxlarna av Stal-Laval i Linköping och turbinerna av Stal-Laval i Finspång. Asea tillverkade generatorerna i Västerås och transformatorerna och kraftledningarna i Ludvika. Stålindustrin tillverkade rören för uranbränslet i Sandviken och, med specialupptagen malm från Grängesberg, turbinaxlarna i Borlänge. Tillsammans med dessa storindustrier var stora delar av verkstadsindustrin indragen som underleverantörer och deltog i att lyfta hela den svenska industrin till de högre kravnivåer som den nya tekniken krävde.

Denna industri, tillsammans med Europas största uranföretag, kunde ha gjort Sverige till ett minst lika rikt land som Norge är idag. Men under inflytande av den nolltillväxtkampen och lansering av miljörelsen som drogs igång under ledning av statsministern och socialdemokratiske partiledaren Olof Palme, krossades den svenska kärnkraftsindustrin. Palmes tal på miljövärdskonferensen 1972, där Palme officiellt

uttalade målsättningen att ha nolltillväxt i energiförbrukningen (och därmed välfärden) var en milstolpe, liksom den folkomröstning mot kärnkraften som Palme tog initiativet till, för att för årtal framåt strypa Sveriges ekonomi och välfärd.

EAP:s strid mot Palmes nolltillväxtfascism finns dokumenterad i videofilmen "Sanningen om LaRoucherörelsen i Sverige" för alla som vill förstå vad som drabbat landet och vilka paradigmer som nu är på väg att upplösas allteftersom Palmegenerationen drar sig tillbaka med sina pensioner.

Japan fortsatte tillverkningen av nya kärnkraftverk och har därmed kunnat ta fram nya modeller och tillverkningsmetoder. GE Hitachi Nuclear Energy har fyra nya reaktorer under byggnad i Japan och på Taiwan. När nu västvärlden och Sverige skall återuppbygga sina kärnkraftverk finns det bara dessa japansk-amerikanska företag, det franska Areva, som absorberat den tyska kärnkraftsindustrin, de ryska, de kanadensiska, eller den raskt uppstigande kärnkraftsnationen Sydkoreas reaktorer att välja på. Kina och Indien kan också bygga kärnkraftsreaktorer men de kommer framför allt att bygga för de egna kraftbehoven. Men hela världens framtida kärnkraftstillverkning är nu så sönderlagen att det bara finns ett enda företag, Japan Steelworks, som kan smida de jättelika axlar som krävs för överföringen mellan turbiner och generatorer åt alla dessa kärnkraftsindustrier.

För Sverige innebär GE Hitachi Nuclear Energys erbjudande en fantastisk möjlighet att komma tillbaka till produktionen av kärnkraftverk. Företaget har utvecklat ett produktionssystem för modulbyggen för att kunna massproducera kärnkraftverk. Modulerna byggs i fabriker och transporteras till kärnkraftsbygget för att monteras ihop. Det betyder att byggprocessen också kan snabbas på så att det tar bara 39 månader från den första cementgjutningen till dess kraftverket är klart att laddas. För den nya modellen av generation III+ med inbyggd säkerhet och förenklad själv-cirkulationsteknik beräknar man 42 månader. Ett helt sådant produktionssystem är uppbyggt för den asiatiska marknaden och nu behöver man bygga det också för Europa.

Det handlar om många olika modulfabriker som behövs. GE Hitachi Nuclear Energy ligger i förhandling om att delta i den finska kärnkraftsutbyggnaden, där Areva bygger den femte reaktorn och två till är beslutade. Även om Finland på så sätt ligger före för att komma ifråga för modulfabriker, kan

Sverige snabbt också komma med, om regeringen kan komma till beslut om att bygga de nya svenska reaktorerna. Sverige har mycket av den verkstadsindustri som behövs för att klara jobbet och en stor vana vid kärnkraftverk efter mer än 30 års drift och stora ombyggnader. GE har en gammal koppling till Sverige, som leverantör av den kokarvattenteknik de svenska kärnkraftsverken byggdes med.

Den svenska regeringen måste nu ta tag i detta och inte vänta på att marknaden skall lösa problemet. Den svenska elmarknaden är just nu organiserad så att elbolagen skulle förlora på en storskalig utbyggnad av elkraftproduktionen. Ett stort nytt kärnkraftverk skulle öka den nordiska elbalansen så att elpriset skulle sjunka. Den vinst man gör på den nya elen skulle då uttraderas av de minskade intäkter man får ur all den gamla elproduktionen. Elbolagens orimliga vinster investeras därför överallt annorstädes än i Sverige. Det enda de bygger är vindkraft, eftersom den inte ger något krafttillskott som kan driva ned elpriserna. Vindkraften gör på så sätt det möjligt att upprätthålla de höga elpriserna, samtidigt som elbolagen kan se ut som de försöker göra något åt problemet.

Med denna elmarknad i baklås finns det bara en möjlighet och det är att regeringen beordrar Vattenfall att bygga nya kärnkraftverk, eller ger ett löfte om att stänga en Vattenfallsreaktor om någon annan bygger en ny reaktor. Den som i så fall kan komma i fråga är den svenska basindustrins samarbetsorganisation för energifrågor SKGS. Denna grupp bestående av skogs-, gruv- och stålindustrierna har anmält intresse att bygga en egen reaktor för att själva ta hand om elkraften, ungefär som organisationen Industrins kraft gör i Finland när de bygger det nya finska kärnkraftverket. Som den nya svenska kärnkraftslagen är formulerad är basindustrin utestängd från att bygga någon ny reaktor, eftersom de nuvarande ägarna av svenska kärnkraftverk, elbolagen Vattenfall, Fortum och Eon, sitter på tillstånden om något av deras kraftverk skall ersättas.

Vattenfall gör stora vinster nu och kan omedelbart åläggas att använda dem till att bygga kärnkraft. Men om avsikten är att se till att det finns ett överskott på elkraft för fortsatt industriexpansion, kommer elpriserna att sjunka drastiskt och vinsterna försvinna. För att säkerställa en fortsatt stabil drift av elkraftförsörjningen krävs därför en återreglering av elpriserna till en fast prisnivå som är låg men ändå tillåter underhåll och utbyggnad. Priset kan dessutom hållas så lågt att vinsten för elbolagen nästan helt uttraderas för att i stället prioritera industrins expansion. Det ger sammantaget mycket större skatteinkomster till staten än de Vattenfallsvinster som tas in med dagens förödan- de elpriser.

Eftersom det nu krävs en mycket stor satsning, för att återta alla bristande kärnkraftsinvesteringar under Palmegenerationens tidevarv, krävs en idag obefintlig kreditförsörjning med riktade lågräntekrediter. Speciellt framtunga projekt som kärnkraft med stora investeringskostnader och låga driftskostnader är beroende av lågräntekrediter. Regeringen måste därför lägga om det svenska kreditsystemet, så att det blir möjligt att

finansiera långsiktig infrastruktur. För det krävs ett internationellt samarbete för att sanera finanssystemet enligt bankdelningslagen Glass-Steagall och att länder börjar använda sina Riksbanker för att ge ut direkta krediter till 1–2 procents ränta till nödvändiga infrastrukturprojekt.

Många steg har tagits för att komma ur den låsning av kärnkraftspolitiken som Palme lämnade efter sig. Det som återstår, för att bygga nya högproduktiva industribranscher och återupprätta den svenska välfärden, är blott några få men möjliga steg, men det förutsätter att även socialdemokraterna inser att Sverige valde fel väg under Palme.

LaRouche lanserar nytt forskningsprojekt

Den omskakande tid vi nu lever i skapar ett behov av tunga idéer, sådana som behandlas inom den klassiska konsten och vetenskapen. I slutet av förra året lanserade Lyndon LaRouche en ny forskningsinriktning, med sin uppsats "Science's Next New Undertaking: What Makes Sense?" (EIR Online 17 december 2010, www.larouchepub.com). Titeln anspelar på våra vanliga fem sinnens otillförlitlighet.

LaRouche bryter här återigen ny mark, när han uppmuntrar sina unga medarbetare i The Basement Team att tillsammans med honom titta närmare på ett hittills tämligen outforskat område, nämligen den "lucka" som utgörs av "området för de ytterligare sinnesförmögenheter som finner sitt uttryck inom den kosmiska strålningens räckvidd ..." Inom detta område återfinns den specifikt mänskliga kreativa förmåga, inklusive "den kreativa konstnärliga förmågan hos de största klassiska skalderna, målarna, skulptörerna och musikerna, vars ironiska anda livar en kompetent upptäckarverksamhet även på det naturvetenskapliga området."

The Basement Team har nu fullbordat den första fasen i detta projekt, och presenterar på LPAC:s hemsida (larouchepac.com) nio forskningsrapporter under rubriken "The Extended Sensorium". Rapporterna är:

- * "Synthesia: Beyond the Five Senses", av Oyang Teng
- * "Helen Keller: Mind over Instrumentation", av Meghan Rouillard
- * "Following the Beat of a Different Drummer", av Peter Martinson
- * "Polarization Sensitivity: A Strong and Weak Sense", av Meghan Rouillard
- * "What is Polarized Light?", av Jason Ross
- * "Insects and Infrared", av Oyang Teng
- * "Magnetoreception", av Benjamin Deniston
- * "Unheard Melodies: Electric and Magnetic Sense in Humans", av Sky Shields
- * "The Sounds of a Cosmic Chorus", av Aaron Halevy